

EDITORS-ADMINISTRADORS: UMBERT Y MIR—Cadena de Cort, n.º 11—Palma.

DOMINICA CUARTA DESPRÉS DE CINCOGESMA

¿De qué val treballar sens Jesu-crist?

A primera reflexió que podem fer del Evan-gèli de aquesta Dominica dèu fundarse en aquelles paraules que Sant Pere digué: *Senyor, havem treballat tota la nit sens prendre aliment ningun.*

Tres classes de persones treballan sens Jesu-crist: les que sols treballan per la vida present, de les quals pot dirse: *traballaren molt y no aprofitaren res*; com aquells superbos, que per escapar á les conseqüencies de un segon diluvi edificaren la torre de Babel quantre la orde de Deu; feya ja molt temps que treballavan, y la torre igualava ja als capscims de les més altes montanyes, quant el Senyor, confonguent ses llengües, los feu deixar la empresa. *Si el Senyor no edificás per si meteix la casa, diu el Profeta, los que la edifican treballarán en va.*—*¿Qué resta al homo, diu el Savi, de tot el treball ques fa baix el sol?* Totes les obres dels impiós, com diu el Profeta, son semblants á teles de aranya.

¿Haveu observat com aquests animalets treballan molt ab apariencia per treurer d'ells meteixos el fil ab que texeixen ses terenyines? Pero després d'haver treballat molts de dies, un buf de vent romp la tela y destrueix tota s'obra. Lo meteix succeheix á les obres y traballs dels qui sols treballan per la terra: tot quant fan es inútil, y tots sos pensaments y plans, sos projectes ambiciosos y les seues magnífiques empreses, á la fi se converteix tot en fum, y no serveixen més que per cubrirlos de confusió.

La segona classe de persones que treballan sens contar amb Jesucrist, son les que abrassan un estat y condició sensa la vocació divina. De aquestes persones parla el Profeta, quant diu: *¡Ay, dels qui profetisan de si meteixos y diuen, no lo que Deu los inspira, sino lo que tenen en son cor!* Ab una

paraula, son aquells que l' estat y condició en que se encuantren, treballan per sí meteixos y per satisfacer la propia voluntat.

¿Veis com de res serveix treballar sensa Jesu-crist? Sant Pere, treballant tot sol, no recollí ningún producte: treballant per orde del Fill de Deu, tregué moltíssims de peixos. Així, si treballam sensa la orde y sensa la voluntat de Deu, no feim res, y si treballam per obehirlo, no treballám en va. Noè construí l' arca, perque Deu le hi va maná, y conseguí lo que intentava després d'haver treballat per espay de cent anys. Deu benehirá el nostro treball si treballám per ordreseua, y si treballam per la seua gloria.

MOSSEN JOAN

SANTOS DE LA SEMANA

Día 19. Lunes.—SANTOS Gervasio y Protasio, mrs.; Ursicino y Zósimo, mrs.; Gaudencio, ob. y mr., y Santa Juliana de Falconeris, vg.

Continúan las Cuarentahoras en S. Jerónimo.

Día 20. Martes.—SANTOS Silverio, papa y mr.; Novato, confesor; Inocencio, ob. de Mérida; Macario ob.; Beato Francisco Pacheco, jesuita y compañeros mrs.; SANTAS Idaberga y Florentina, vgs

Concluyen las Cuarentahoras en S. Jerónimo.

Día 21. Miércoles.—SANTOS Luis Gonzaga, jesuita; Terencio, ob. y mr.; Raimundo, ob. de Barbastro; Eusebio de Samosato, ob.; Santa Demetria, vg. y mr.

Empiezan las Cuarentahoras en las Miñonas.

Día 22. Jueves.—SANTOS Paulino de Mola, ob.; Acacio, general; Heliades y diez mil soldados. mrs., en Armenia; Albano, proto-martir de Inglaterra; Flavio Clemente, consul y mr.; Santa Consorcia, vg. y monja.

Continúan las Cuarentahoras en las Miñonas.

Día 23. Viernes.—SANTOS Juan, pbro. y mr.; Zenón y Zenas, mrs.; SANTAS Edeltruda, reina, y Agripina, vg. y mr.

Concluyen las Cuarentahoras en las Miñonas.

Día 24. Sábado.—Antes fiesta. La Natividad de S. Juan Bautista. SANTOS Fausto y compañeros, mrs.; Agoardo, Agliberto y otros innumerables mrs.; Simplicio y Teódulo, obispo; Santa Basilisa, vg. y mr.

Empiezan las Cuarentahoras en S. Felipe Neri.

Día 18. Domingo V después de Pentecostés.—SANTOS Guillermo. ab.; Galicano, oficial y mr.; Antidio, ob. y martir; Próspero de Aquitania, ob.; Eloy, ob.; SANTAS Orosia, Lucía y Febronia, vgs. y mrs.

Continúan las Cuarentahoras en S. Felipe Neri.

Una visita á Lluch

Per Cincogesma vaig anarhi, cumplint una promesa. Feya anys no havia visitat la nostra Moreneta; me sorprengué l'hermosa y aplanada carretera desde Caymari fins al Col·lègi; y la gran obra comensada axamplant els locals per alojament de peregrins, los refetors y cuynes, els espayosos patis y la fonda; millores importantíssimes que s'han fetes de carbó, y que no poden continuarse perque el Govern no'n dexa fer desde que s'incautá dels béns de la Mare de Deu, y los té s'uy demunt. Bé es vé que ara el Col·lègi torna cobrar ses rendes, però no bastan per conservar la Casa y mantenir als dotze *atlots blaus*, y als Mestres, y als moltíssims peregrins que durant tot l'any hey acudeixen, als quals donan oli, sal, olives, carbó y arrèus de taula y llit y tapament, per molts que sían.

Basta dir que en los tres días de les festes de Pasco granada s'han contat dins la gran plassa uns *mil y cinchcents carruatjes*. ¡Y encara patxucan amb aprèmis al Pare Superior perque no ha pagat 200 duros de contribució, corresponent al mitj any en que el Govern cobrá ses rendes....!

En quant al temple també s'hi han fetes millores, enretjoland tot son trispol y restaurant la sacristia. Ara haurían de veure com s'engrandirá el Camaril, pues es massa reduhit per ohirhi missa les moltes families que n'hi fan celebrar.

També se espera poder fer un nou tèrn amb el producte de la suscrició que ha temps está uberta, y poch á poch va pujant; pero, manca moltet á replegar si s'ha de fèr una cosa digne.

Me cridá l'atenció veure cubertes les parets de l'entrada á dit Camaril, amb moltíssims de vestits de soldats repatriats; prova evident de que encara als homos regressats de Cuba y de Filipines los román la fê que desde s'infancia professan. Aquells vestits, passant alguns anys, se donan per llimosna als pobres més necessitats. ¡Llástima que tots els noms dels peregrins que dexan *exvotos* á la Mare de Deu no hey dixin els seus respectius noms! Axí sabrían cuants son y qui son els agrahts.

Molt s'ha fèt á Lluch, però molt queda per fèr: hey manca un Campanar, y refondre ses campanes fescs; hey manca un Orga; hey manca una gran Cuyna escaufadora (ja está comensada); hey mancan pedrissos y jardins per descans y recreo públich; y sobre tot, hey manca engrandir el Camaril de la Verge y adornar la Cúpula del temple, y reposar les Creus de pedra amb los mistèris del Sant Rosari.

Per fèr tot axò mancan recursos....

Peregrins catòlics que anau á Lluch, pensant que es prova de verdadera devoció resar unes quantes *Salves*, menjar y fèr passetjades: lo que el Govern no comporta que se fassi amb el producte del carbó dels boschs de Lluch heu hem de fèr amb les nostres llimosnes.

Si axí se mantenen y embelleixen els Santuaris pobres á fora Mallorca; ¿per qué no heu hem de fèr noltros?

També hem tengut ocasió de veure el *prèmi* que la Comunitat de P. P. dels Sagrats Cors, Col·legials, envía á l'Acadèmia Bibliogràfica Mariana de Lleyda, oferintlo al autor de la millor com-

posició referent á Ntra Sra. de Lluch. Consisteix amb una *englantina* (rosa silvestre) d'or y argent, sobre cartella y lloseta de mármol, dins un cuadro; dibuix del Sr. Ferrá, bellament executat p' el Mestre argenter J. Forteza-Rey.

UN PELEGRI.

¡INGRATS!

*Sequens me sedisti lassus,
tantus labor non sit cassus.*

Tot plorant lo bon Jesús
segueix los passos de l'ánima,
per masies y ciutats,
d'encontrada en encontrada.

Va tocant de cor en cor,
com pobret de casa en casa,
si poch lo dexan entrar,
més poch li donan posada.

Quant los diu que 's mor de set,
li donan fèl y viñagre,
y ¡quins sospirs de tristor!
y ¡quins plors fa d'anyoransa!

Les espines del cami
esquexan sa vesta blanca,
que va perdent á borralls
com l'anyell sa fina llana.

Esquexats están sos peus,
les seues mans esquexades,
y ¡ay! esquexat lo seu Cor,
aqueix Cor que tant nos ayma!

J. VERDAGUER, PVRB.

Dèu Manaments

que convé servir per conservarse bons y sans corporalment.

I.—*Higiene general.*—Axecarse dematí, estar ocupat tot lo día, y colgarse dejorn.

II.—*Idem respiratoria.*—Pa y aygua bastan per sostenir la vida, però l'ayre pur y el sòl son indispensables per mantenir la salut.

III.—*Idem gastro-intestinal.*—La frugalitat y la sobrietat, son el millor *elixir* per allargar la vida.

IV.—*Idem de la pell y dels conductes.*—La netedat preserva d'impureses; y, ja 's sab, que les màquines més ben conservades son les que fan més bon servici.

V.—*Idem del só.*—Repòs abastament, restaura y enforteix; molt de dormir, enrampa y debilita.

VI.—*Idem del vestir.*—Vestirse bé vol dir conservar el propi còs amb sa llibertat de moviments y agombolat, preservantlo de camvis de temperatura repentins.

VII.—*Idem de les habitacions.*—La casa arreglada y alegre fa estimable la vida de familia.

VIII.—*Idem moral.*—L'esperit gosa dolcemente practicant actes de devoció relligiosa; y amb lo compliment y observancia de la Santa Lley de Deu; ses honestes distraccions y diversions li proporcionan repòs y animació; però, si n'abusa, se fá víctima de les passions y dels vicis.

IX.—*Idem intelectual.*—L'alegría que fá estimar la vida y l'amor á la vida temporal, confiant, y desitjant la eterna Benaventuransa, constitueix la mitat de la salut. La tristor y lo desconhòrt atropellan la veyura.

X.—*Idem professional.*—Qui trabaya amb so cervell, que no deixi enronsar sos brassos y ses cames. Qui trabaya amb sos brassos, que no se descuydi d'exercitar s'inteligencia amb pensaments nobles y profitosos. La forsa y la rahó son dons de Deu, que s'han d'emprar units y sanitosament.

FUNCIONS RELIGIUSES

Dimars passat se celebrá á S. Francesch de Palma la gran festa dedicada al *taumaturgo* Sant Antoni de Padua, después de la novena predicada per un Rnd. Pare franciscá. La gran concurrència, y extraordinaria solemnitat d'aquelles funcions demostra que els antics y els novells protectors del culto en aquell temple saben y procuran cumplir com catòlics feèls y dadivosos. Deu los ho aumanti.

Dimecres passat s'acabá en l'iglesia de *La Mercé* el tríduo dedicat al Sagrat Còr de Jesús, fent-se l'acte de consagració prescrit per Lleó XIII, ab tota solemnitat. Prestaren guarda adorant els *esclaus del Santíssim Sagrament* de la tercera orde Mercedaria, á la que hi perteneixen senyors haciendats, militars, professors, industrials y obrers. Ara, el incansable Sr. Custos ('aquella hermosa iglesia tracta de reorganisar aquella antiga *Exclavitud Mariana* dant entrada á nous membres sollicitants. Deu la favorezca.

MON DESCARREG

III

Día 21 de Septiembre de 1895, en segona convocatoria, se reuni la *Junta Municipal* dins es *corredor* de La Sala, presidida per l'Alcalde Salom, y assistint *sèt* associats dels 37 que legalment constituïan, amb els Regidors, aquella Junta; dels senyors de la Casa n'hi havia tres conservadors, un fusionista, un republicá, cap carlista, y jò, que *de fét* era independent, pues obrava per impuls propi y deslligat de tota relació amb sos meus companys.

Llegit un dictamen de la Comissió d'Hacienda proposant una ampliació de crèdit de 90.000 pessetes acordada dia 12 de Juriol, de les quals s'en destinavan 30.000 per obres de la Casa Consistorial, vaig objectá que haventhi 35.000 ja consignades en el presupòst corrent per *obres de reforma*; més 8.000 per *mobiliari*, ab l'augment proposat pujaria á 73.000 (14.600 duros) el gasto d'un any, just dins la Sala, en mon concepte, ni necessari, ni especificat, ni rahonat. Vaig dir que convenia al bon servey del poble invertir dites 30.000 pessetes en l'adquisició de terré per fossa comuna y per enterraments en cas d'epidèmia, en lo cementèri de Son Trillo, y en fèr un cubèrt per depòsit de cadavers, que no n'hi havia, en el de la Vileta. (a) Vaig afegir que considerava de més profit p'el poble sanatar la bufereta de Son Espanyol, vehinada de sa Font de la Vila, per lliberar de tercianes als seus vehinats. Vaig afegir que havia 30 anys que els facultatius de la Sala havien estudiat un projecte de *Llavadors públichs* en l'*Estirador*, y un altre de pont sobre la Riera en el punt que travessa el camí dels Reys, dins Belldeport, haventhi succehit repetides desgracies. Vaig afegir que pagavem 32 lloguers de cases per Escoles municipals, sens que l'Excel·lentíssim Ajuntament de Palma tengués per dits

(a) El terré, per aquest cementèri, fou cedit generosa y grautament per lo noble cavaller senyor don Jusep Quint Zaforteza (a. c. s.) en favor dels vesins d'aquell poblat y, com es de suposar, dels establidors de ses possessions Son Quint y Son Anglada, mediant censals y alou. Encara ara no s'hi ha fèt ni el depòsit ni l'Oratori.

servicis més local propi que l'Oratori del puig de S. Pere; (!) y que les 30.000 pessetes que volian ventar ab *lujos* del Palau municipal, bastarian per construir d'planta una escola modelo. Vaig afegir que el *Matadero* de Palma era un local d'imundicia, y que era hora de durlo devés *sa Petrolera*. Realisant totes aquestes ò algunes de dites millores de caracter públich, s'hauria dat feyna á pobres; y els adornistes y ebanistes y marmolistes y tallistes de pedra de Santany y demés *artistes* que trabayavan en la confecció de les obres de reforma y *de lujo* de la Sala, axí meteix haurian pogut viure sens anar tumultuosament á l'Alcaldia á demanar feyna, com hey anaven el trists jornalers. Mon valent company de retgidoratje Sr. Mayol, y l'honrat demócrata don Ignaci Vidal, s'atengueren á ses meues consideracions y les reforsaren, proposant que s'eliminás el gasto de les 30.000 pessetes y quedás reduhít l'augment de crèdit á 60.000. Votada la nostra proposició, obtengué 9 vots cuantre 3, (y l'aplausó dels homos de seny.)

Día 7 d'Octubre.—Convocada (de *R....t orde*) altre pich la Junta municipal, tres Srs. Regidors, (un fusionista, un conservador y un carlista) proposaren una ampliació de crèdit de 29.999 pessetes per obres de reforma en la Casa Consistorial. La prèvia inteligència de tots els fusionistes y carlistes, (ab alguns conservadors) era bò de veure que havia d'inutilisar el meu *triumfo*; per axò no hi vaig assistir. Y quedá aprovada la proposició; haventse preferit gastar sis mil duros més (manco una pesseta) en obres d'ornamentació dins la Sala que en obres de profit general y us comú p'el poble, tan necessaries, tan *catòliques*, tan higièniques, tan útils y rahonades com les per mí *ab tot* desinterés é independència proposades.

Un poble com Palma que comporta que la Junta d'associats se nombri á *sach y á sort*, sortint els que políticament convenen á les majories dominants, mereix lo succehit. Y jò, que no tenia obligació ni dever de protestar en va y estèrilment quatre anys seguits, vaig comensar á retrèurerme d'assistir á la *Casa* vulgarment nomenada *del pecat*. (b)

(*Seguirém.*)

B. FERRÁ.

CONSELLS Y ADAGIS AGRÍCOLES

Juny

- Día 19.—Sembrau ses segones cullites.
- Día 20.—Plantau esqueixos de clavellé.
- Día 21.—Esplet de paya lo grá desmaya.
- Día 22.—Llevau ses males herbes á ses vinyes.
- Día 23.—Empeltau figueres.
- Día 24.—San Juan ploguent fá es vi dolent.
- Día 25.—Vinya ben vestida no arriba á mida.

CANSÓ

Un fadri guarda una rosa
 Dos, tres anys dins un jardí;
 Cuant vé que la vol cullí
 Ses espines li fan nosa.

(b) Consti que tot seguit después de aquesta sessió, l'Ajuntament celebrá s'ordinaria, en la cual, cop en sech, se discutí l'acord prês en l'anterior sobre adherirse á la protesta del Episcopat Espanyol elevada á Lleó XIII ab motiu del 25 aniversari de l'usurpació dels Estats Pontificis. Y com jò no hi era,.... no creg que ningú de bona fè me puga fèr cárregs per no haver ajudat á sostenir una proposta que, en sessió anterior, *assistinhi jò*, havia quedat votada sens discussió y per unanimitat.

CORRESPONDENCIES

Inca 10 de Juny.

Sr. Director de MALLORCA DOMINICAL: Mon desitj seria darli bones noticies d' aquesta vila, però tench el disgust de no poderho fer. Vosté veja si troba d' estampar les que he replegat á fi de que tothom s'apia lo cert.

El dia que la processó del Corpus passá per davant la Casa de la Vila, enguany, diuen que no s' hi alsá ni arriá la bandera nacional, com era costum y crech que es lley catòlica dins Espanya. (Axò fá oló del masonisme que tal volta ha arribat entre noltros.)

Les obres fetes á sa presó entre el pati de Sant Domingo y l' iglesia, encara no están llestes, ni se sab quant els desgraciats presos podran ohir missa al manco el dies y festividats més solemnes del any.

Ell fá molt de temps que aquesta presó no té un trist oratori, ni una finestra tribuna per guaytar dins una capella del Exconvent. ¡Ni si fossin gentils no batians els homos y dones que esperan sentencies!

També diuen que encara no 's sab si será enguany que se fará sa festa de Santa Magdalena dalt el seu puig. Y l' imatge de la Santa renovada, no més ha cinch ó seis anys que espera s' hora de tornar ocupar son propi lloch dins el retaule nou.

Sobre lo del Hòspital que enrahonaren de fer en l' exconvent de Sant Francesch, tampoch hey ha rés adelantat que sapiguem.

Però, en camvi, el ciclisme fá progressos, y ses fadrines ja s' arriscan á muntar y á fér voltes. Si els inqueros d' influència s' haguessin cuydat de obtenir el comensament de la nova carretera d' Inca á Caymari, podríam dar feyna á molts de jornalers; pero sembla que als nostros polítichs, axò es la derrera pussa que los pica.

Ja basta per avuy. Man y disponga del seu Servidor,

ABDON JANER Y FEBRER.

Del Orfeó Catalá.—«Sr. Director de MALLORCA DOMINICAL: Havem rebut la vostra estimada comunicació, junt ab lo número del vostro excelent periòdich corresponent al 21 de Maig, publicant l' endreça que ferem á Mallorca, y la vostra germanívola tornada, que 'ns ha complascut vivament; y haventse reunit la Junta Directiva d' aquesta Societat, ha acordat dirigir á vosté la present comunicació, pregantli se digni acceptar l' expressió de son més sincer agrahiment per la coral benvinguda ab que ens haveu distingit, y que tant ha contribuít á fer nos agradable la curta estada en vostra hermosa ciutat de Palma de Mallorca.»—Deu vos guardi molts d' anys.—Barcelona 27 Maig 1899.—Lo President, J. Millet y Payés.—Lo Secretari, J. Viñas y Cusi.»

Agradecemos á la integérrima Revista Popular de Barcelona (cuyo Director es el incansable apóstol Dr. Salvá y Salvany, autor de *El Liberalismo es pecado*) el buen concepto que le merece nuestro humilde Semanario. En su número del 8 del corriente nos honró transcribiendo los más salientes párrafos de la série de artículos que hemos publicado bajo el epígrafe de *El homenaje á Jesucristo Redentor y los Católicos mallorquines*.

Iguales demostraciones de aprecio nos dirigen personas respetables no cegadas por espíritu de partido sinó iluminadas por la luz de la razón que brota de las enseñanzas y dictámenes de la Santa Sede.

Con tales juicios á favor nuestro, no tememos la inquina de nuestros enemigos.

DIETARI AXUT

y en salsa

JUNY

Dia 1.—Sa Señora des Jefe de s' Estació d' Alaró caygué dins sa cisterna de ca-seua, d' hont la tragueren morta. Sia al Cèl.—El *buque de guerra*? l' *Atrevida* al cual ha estada confiada sa guarda y defensa de sa nostra Illa durant sa guerra de Cuba, se feu á la vela ó á lo tortuga, ahí, cap á Cartagena, ahont, en pública subasta será venut.—Un carro, devés *Tiradó* passá per demunt un atlot. Entre carros y bicicletas, un sempre té la mort derrera s' orea.—Gran desgracia: mentres passava sa processó del Corpus de la Seu, prop de Santa Eularia, se desplomá es balcó d' un segon pis, cayguent ab so pedreny sa gent que hi havia. Uns de s' esclat y altres á consecuencia de haverlos pegat demunt es trossam, en quedaren cinch de molt mal ferits. D. Jaume Mesquida, germá del Vicari de Santa Creu, y un nin anomanat Guiem Canyellas están de suma gravedad. Fou un miracle no hi hagués una vintena de morts. Donem gracias á Deu.

Dia 2.—Comensan els examens ordinaris en los Establiments Oficials d' ensenyansa. Ja n' hi ha que á les hores menjan *carabassat*.—Un bando de s' Alcaldia manant sian retirats des balcons els tets de flors. Bo es això; però milló sería un *regoneixement facultatiu*. Palma es una llosa.....; y si no hi ha desgracies, es perque Deu no hi vol.

Dia 3.—Uns denou municipals han penjat els habits, fent entrega de s' uniforme y sabrot polítich.—Don Jaume Mesquida, á consecuencia de s' esclat del dia del Corpus, ha mort avuy de cap-vespre, (l. v. a. c.) Mallorca acompaña en lo sentiment á sa familia del difunt.—Reben s' *investitura* de municipal denou homos, molts dels quals ja heu havíat estat.

Dia 4.—Diuen que han mort repentinament dos diaris mallorquins: *El Dia* y *El Liberal*.—Ahí s' embarcá una Companyia del Regional n.º 1 per á reforsá sa guarnició de Ervissa.—Comensa, en Sant Francesch, la novena dedicada á Sant Antoni de Padua, predicant un P. Franciscá vengut á posta de fora Mallorca.—Fa un dia de llevant fret.

Dia 5.—Ahí cap-vespre, *banquete* republicá en es Circo. Un dels comensals al sortirné, sentirem que deya que hey hagué discurs més dolent qu' es plat de costelles á la *papillot*.—Fa qualche ruixada de tant en tant.—Ets atlots segueixen piloteljant es *frontis* humans, á sa plassa del Socós.

Dia 6.—Un manacorí doná un mal *sumante* á un altre del mateix poble.—A Seuva, un robo d' alagues.—Un homo vey que s' eufilá á un dels arbres de devora *Tiradó*, pegá tal esclat que romangué casi mort.

Dia 7.—Ahí, en es *Foment de la Pintura*, s' hi celebra es Centenari de Velázquez, presidiut l' acte solemne el Senyó Governadó.—Un parey de *marts* fan tala de conis y gallines á un corral de la Pobla.—Sa Diputació demana al Govern soldats y canons per sa defensa de Balears. ¡Predica *fraret!* Espanya es Madrit y.... res pus.

Dia 8.—A Petra una *camella* jugá demunt es cap d' un *bimano*.—Sa prensa llama la atención sobre el estado ruinoso de algunos muros del Instituto Balear. Si noltros fossim celadors d' obres donariam per ruinosos moltes cases y balcons que, per rahó dels *prodigis* de sa cals, son *sopulcres blanquinats*.

BIELÍ

MALLORCA
REVISTA DOMINICAL BILINGÜE

Este semanario tiene por objeto difundir lectura sana en forma amena y al alcance de todas las inteligencias.

Se reparte los sábados, y contiene ordinariamente cuatro páginas de texto; pero cuando los recursos lo permiten, publica números de á ocho páginas, suplementos ó aumenta la tirada y en este caso el exceso

Se distribuye gratuitamente

Se sufragan los gastos por medio de suscripciones desde

25 cénts. de peseta mensuales en adelante

Por 25 cénts. se sirve semanalmente un ejemplar; por 1 peseta, cinco; por 2 pesetas diez, y así sucesivamente.

Imprenta de Umbert y Mir.—1899.